

Okuyucu Mektupları / *Reader Letters*

Bir Sinop Masalı...

Impressions from Sinop Regional Seminar on Public Libraries

Merve Ceren Tüzün ve Ömer Çetin *

Öz

20-22 Mayıs 2011 tarihlerinde Türk Kütüphaneciler Derneği, Kütüphaneler ve Yayınlar Genel Müdürlüğü, Hacettepe Üniversitesi Bilgi ve Belge Yönetimi Bölümü ve Goethe Enstitüsü işbirliğiyle Sinop İl Halk Kütüphanesi ev sahipliğinde düzenlenen Halk Kütüphaneleri Sinop Bölge Semineri izlenimleri Hacettepe Üniversitesi Bilgi ve Belge Yönetimi Bölümü 3. sınıf öğrencileri Merve Ceren Tüzün ve Ömer Çetin'in kaleminden aktarılmaktadır.

Anahtar Sözcükler: halk kütüphaneleri; Sinop

Abstract

Impressions from Sinop Regional Seminar on Public Libraries hosted by Sinop Public Library and held in cooperation with Turkish Librarians' Association, General Directorate of Libraries and Publications, Hacettepe University Department of Information and Document Management and Goethe Institute on May 20-22, 2011 are conveyed by Merve Ceren Tüzün ve Ömer Çetin, a sophomore student at the Hacettepe Üniversitesi Department of Information and Document Management.

Keywords: public libraries; Sinop

* Hacettepe Üniversitesi Bilgi ve Belge Yönetimi Bölümü 3 sınıf öğrencileri. e-posta: omercetinbby@gmail.com

Tatlı bir uykuya dalar gibi başlayıp, güzelliklerle biten bir seminer ve unutulmayacak anılarla dönen biz iki şanslı öğrenci...

“Neler yaşadık, neler...” diye günlerce konuştuğumuz Sinop Bölge Semineri, her ne kadar diğerlerine katılma fırsatımız olmasa da, onlar kadar güzel ve yararlı geçti. Taze taze bilgilerle Ankara’ya döndük fakat daha öğrenmemiz gereken çok şey olduğunu da bir kez daha anladık.

Şimdi bu masala, anlatacaklarımızla sizleri de dâhil edelim istiyoruz...

Kısacık gibi görünen 4 günü satırlara dökmek bir hayli zor aslında. “Anlatılmaz, yaşanır” desek yeridir. Yine de bir yerden başlamak gerek diye düşünersek, neler paylaşıldı, neler anlatıldı onlara değinelim öncelikle.

Prof. Dr. Bülent Yılmaz hocamız ile çocuklarla kitapların bir araya gelmesini ve şenlenen dünyalarını öğrendik. Goethe Enstitüsü – Ankara Kütüphane Müdürü Nico Sandfuchs ile okuma teşvikini, bununla birlikte bizlerin, kütüphaneci büyüklerimizin ufkunun daha da aydınlandığını gördük. “Okumak ya da Okumamak!” acaba bütün mesele bu mu diye can kulağıyla Çocuk ve Gençlik Kitapları yazarı Aytül Akal’ı dinledik. “Çocuk ve Gençlik Kitapları Yayıncılığı” ve “Günümüzün Okur Profili” başlığıyla nelere dikkat etmediğimizi, aslında göremediğimiz çok şeyin olduğunu Çocuk ve Gençlik Kitapları Yazarı Mine Soysal ile fark ettik. Değişen çağda, değişen bu dünyaya ayak uydurmamız gerektiğini Bilgi ve Belge Yönetimi Bölüm Başkanımız Prof. Dr. Yaşar Tonta’dan öyle güzel öğrendik ki! MARC Uygulama Projesi’ni ayrıntılarıyla Arş. Görevlisi Tolga Çakmak’dan dinledik. Almanya’dan Çocuk Kütüphaneleri ve İsveç-Göteborg’dan Halk Kütüphaneleri izlenimlerini hep birlikte izleme fırsatını yakaladık, kütüphaneci Selma Atçı ve Kütüphaneler Yayınlar Genel Müdür Yardımcısı Semra Atınç sayesinde. Bu meslekteki güncel sorunları değerlendirmesiyle Türk Kütüphaneciler Derneği Genel Başkanı Ali Fuat Kartal’a konuklarımız düşüncelerinden bahsetti. Son olarak da, bizlere seminer boyunca, sponsorluklarıyla anlam katan Tudem Yayınları ve Günışığı Kitaplığı sunumları ile kapattık seminerimizi. İşte tüm bunlar bizlere mesleki açıdan sağlanan katkılar, faydalar idi. Kısaca dile getirsek de inanın kocaman bir bilgi kümesi oluşturdu akıllarda, bu iki günlük program. Teşekkürler, bizleri aydınlattığınız için...

Bu; masalın, bir nevi görünen Kaf Dağı kısmıydı. Peki ya Kaf Dağı’nın arkasında neler yaşandı onlara gelelim...

Dr. Ali Rıza Nur'un bıraktığı o değerli mirası, halk kütüphanesini ziyaret etme şansını bulduk ve gittiğimizde öyle hoş bir mirasla karşılaştık ki! Denize karşı, mükemmel bir konak ve buranın kütüphane olarak değerlendirilmesi gibi bir fırsatın verilmesi... Bahçede durup etrafı seyrederken, merak dolu gözler ve buraya gelebilme şansına erişenlere imrenen yürekler vardı. "Bir varmış, bir yokmuş..." diye başlayan masalları bekledik bir an için, kendine bu hayranlığı bıraktıran kütüphanede. Şöyle olsaydı iyi olurdu, ne anlamlı bir kütüphane diye başlayan cümleler dile getirildi Dr. Ali Rıza Nur Halk Kütüphanesi Müdürü Selçuk Yüksel ve isimlerini söyleyemediğimiz çok kıymetli kütüphane çalışanları büyüklerimize. Hep birlikte, el işçiliği ile üretilen ürünlerin sergi ve satışının yapıldığı Pervane Medresesi'ni ziyaret ettik. Birbirimizi unutmayağımızı bilsek de, hatıra adı altında küçük hediyeler aldık. Bol bol kahkahalar attığımız, "Dünyaya bir kere geliyoruz!" diye gönlümüzce eğlendiğimiz akşamları da elbette unutamayız. Teşekkürler, bizi böylesine güzel ağırladığınız için...

Son günümüzde Sinop'u gezme fırsatını yakalayıp, bu mükemmel şehrin bizde güzel anılar bırakmasına izin verdik. Sinop Etnografya Müzesi'ne, Arkeoloji Müzesi'ne giderek elinde feneriyle dürüst adam aradığını söyleyen Diogenes'in hikâyelerini dinledik. Etrafı seyre daldığımızda, "Aldırma Gönül, aldırma..." dedik Tarihi Sinop Cezaevi'nde ve bugüne kadar orda yaşanan o yoğun duyguları hepimiz ürpererek hissettik. Gerze ilçesinin havasını çektik içimize doyasıya. Çaylarımızı yudumladık, sohbetler ettik, tahmin ediyoruz ki bizim gibi konuklarımızda içinden "keşke hiç gitmesek..." diye dileklerde bulundu uzun uzun... İnceburun Feneri'ne gitmeden olmaz deyip, elbette hatıra fotoğrafları çekilmeye devam edildi. Hamsilos Koyu ve Şahintepesi de görmeden gitmeyeceğimiz yerlendendi. Anlattıklarımızdan da anlaşılır ki; unutulmayacak anılarla döndük evlerimize. Daha öncesi olmasa da, bundan sonra hiç bitmeyecek arkadaşlıklar, dostluklar edinildi. Teşekkürler, bu dostluklara biz iki genci dâhil ettiğiniz için...

Gelelim masalımızın sonuna... Aslında gökten üç elma düşer ama bu sefer herkese fazlasıyla elma düştü bu güzel masaldan. Geleceğimizin hazineleri çocukların kıymetini, onlar için yapmamız gereken yatırımları, biz iki öğrenci, kendi adımıza bu bölümde olmaktan gurur duyduğumuzu, bizlere sonsuz katkıları olan hocalarımızın desteklerinin hiç bitmeyeceğini ve bu meslekte emekleriyle bir yere gelmiş değerli kütüphanecilerimizi unutmamamız gerektiğini anladık ve yapacağımız daha çok şey var diyerek bu masalı sonlandırdık. O zaman hep birlikte söylemek gerek:

"Masaldır bunun adı, yaşayarak çıkar tadı..."